

футболу 2012. В період з 2000 по 2011 роки за кількістю діючих підприємств готельного господарства Львівщина з дев'ятого місця перемістилась на перше. Найрозкішнішими готелями міста, котрі відповідають європейським стандартам та є конкурентоспроможними, вважаються готелі «Леополіс», «Нобіліс» та «Citadel Inn».

В Україні кількість готелів порівняно із економічно розвинутими країнами світу незначна. Наприклад, у Великій Британії функціонує понад 260 тис. готелів. У європейських країнах частка великих готелів становить 15-25% від загальної кількості підприємств готельного господарства, решта 75-85% становлять мотелі та готелі сімейного типу. Аналізуючи структуру готельного господарства України, можна стверджувати, що такі форми готельного господарства як мотелі, молодіжні бази, кемпінги – майже нерозвинуті, в той час як за кордоном вони надзвичайно поширені. Як показує міжнародна практика, саме ці форми готельного господарства могли б дати істотний поштовх у розвитку готельного бізнесу і створенню нових робочих місць.

Провівши дослідження особливостей та перспектив розвитку вітчизняного готельного господарства можна стверджувати, що готельний бізнес є важливою складовою сфери послуг, його активний розвиток сприятиме загальному соціально – економічному розвитку України. Сфера готельних послуг також може стати ефективним джерелом бюджетних надходжень та візитною карточкою нашої країни. У розвитку готельного господарства в Україні важливу роль відіграє інвестування.

1. Наконечна Г., Книш М. *Проблеми розвитку туризму регіону (на матеріалах Львівської області)*. II Рекреація і туризм. – Наукові записники. №1, 2009.
2. Колеснікова Н.І. *Аспекти розвитку туристичної діяльності в Україні // Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції "Наукові і практичні проблеми створення і функціонування туристичних центрів і тематичних парків"* – Донецький інститут туристичного бізнесу – Донецьк, 2005.

Феєр Д.

гр. МЕ-32

Науковий керівник – к.е.н., доц. Новаківський І.І.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ МІЖНАРОДНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Бурхливий розвиток Інтернет-технологій втягнуло в міжнародну павутину мільйони користувачів, що вимагало стандартизувати обмін фінансовою інформацією. За даними дослідження ІМС впровадження EDI-систем дозволило знизити витрати, пов'язані з упорядкуванням документів до 7-10% від загальної вартості угоди. Світова практика електронної комерції, заснованої на системах-EDI здійснюється вже понад 30 років і є певним стандарт виконання торгових операцій і представлення структурованих ділових документів. EDI – це передача між

інформаційними системами електронним способом структурованих повідомлень в узгодженому стандарті. За допомогою технології EDI дані з корпоративних комп'ютерних систем переводяться на зрозумілий всім стандарт і передається по надійним телекомунікаційним каналам.

Провідною міжнародною організацією, що забезпечує обмін стандартизованими повідомленнями, що об'єднує близько 8000 найбільших кредитних і фінансових організацій з 204 країн світу – є Спільнота Всесвітніх Інтербанківських Фінансових Телекомунікацій SWIFT. Протягом року через мережу SWIFT відправляється 2,5 мільярда повідомлень. Нещодавно був зафіксований новий "піковий" день, коли через SWIFT було передано понад 12 млн. повідомлень. SWIFT – є високонадійною системою, її доступність становить 99,999%.

Перш ніж говорити про стандарти SWIFT, хотілося б сказати декілька слів про те, як вони історично розвивалися. Спочатку повідомлення SWIFT для фондового ринку створювалися на основі стандарту ISO 7775 за досить простою схемою: в кожному рядку могла вказуватися строго певна інформація. З часом, був створений стандарт ISO 15022, який був запроваджений три роки тому. Особливість ISO 15022 – зміна самого принципу формування електронних повідомлень. Замість окремих жорстко структурованих рядків, що виконують певні функції, цей стандарт дозволяє комбінувати різні блоки і елементи даних ("принцип конструктора") для передачі практично будь-якої інформації або інструкції.

Користувачами SWIFT є різні представники фінансової індустрії. Спочатку SWIFT був заснований банками, в 1973 р. Необхідно відзначити, що SWIFT досі сприймається багатьма, як кооператив банків. Насправді, членами SWIFT можуть бути не тільки банки, але й інші учасники фінансової індустрії по всьому світу.

Вимоги до електронного обміну зросли, і вже існуючий протокол HTML багато груп користувачів перестав задовольняти. Тому на початку лютого 1998 р. міжнародна організація W3C затвердила специфікацію "Extensible Markup Language (XML) 1.0". Вже сьогодні з'являються нові мови, створені на основі XML. Виникають численні Web-сервера, що використовують технологію XML.

Сучасні додатки вимагають не тільки гнучкий протокол представлення даних, але і механізм, що дозволяє визначити структуру документа. Мова XML призначена для створення нових мов розмітки. З її допомогою можна описати цілий клас об'єктів даних, названих XML – документами, орієнтованими на конкретну предметну область.

Перевага систем EDI у тому, що велика частина даних, що міститься в комерційних документах, генерується існуючими комп'ютерними прикладними програмами. Типова схема оформлення торгових угод припускає наступні дії:

- для здійснення торгових операцій формується паперовий документ;
- даний документ передається по каналах факсимільного зв'язку адресату;

- діловий партнер, який отримав електронний документ електронним способом відтворює його на папері і надалі використовує для звіту;
- з прийнятого паперового носія вручну здійснюється введення необхідних даних в інформаційну систему;
- на основі прийнятої інформації генеруються нові паперові документи і передаються в інші відомства.

В основі нового стандарту ISO 20022 (UNIFI) лежить XML. Важливо відзначити, що обидва стандарти – ISO 15022 та ISO 20022 використовують єдиний словник даних. Ринок колективних інвестицій став порівняно новим напрямом для SWIFT, в якому ведеться робота протягом 2-3 років. Повідомлення XML у цій сфері створювалися на основі стандарту ISO 20022.

1. Клименко О.Ф., Головкин Н.Р., Шаратов О.Д., Информатика та комп'ютерна техніка: Навч – метод., посібник / за ред., О.Д. Шаратова – К.: КНЕУ, 2002 – 534 с. 2. Рудакова О.С. Банківські електронні послуги – М.: Банки біржі, ЮНИТИ, 1997. 3. Брябрин В.М. Програмное обеспечение персональных ЭВМ. – М.: Наука, 1988.

Черньовий П.
гр. МОР-44
Науковий керівник – к.е.н., доц. Юринець О.В.

ШЛЯХИ ЗАПОЧАТКУВАННЯ ВЛАСНОЇ СПРАВИ ДЛЯ ВИПУСКНИКІВ УНІВЕРСИТЕТІВ УКРАЇНИ

Сьогодні в Україні одним із актуальних питань залишається працевлаштування випускників вищих навчальних закладів після закінчення навчання на перше робоче місце.

В цій темі з огляду на дану проблематику маю намір висвітлити шляхи започаткування власної справи для студентів, котрі усвідомлюють важливість здобуття освіти і подальшої самоосвіти, оскільки розвиток кар'єри однозначно вимагає від працівника відповідних знань та вмінь як мінімум в одній конкретній галузі; не кажучи вже про започаткування власної справи, де відповідальність за помилки може вимірюватись у значному грошовому еквіваленті.

На започаткування власної справи майбутні підприємці йдуть з огляду на ряд обставин. Наведемо дані соціологічного дослідження “Власна справа у Львові: розрив між бажанням і намірами”, яке провела соціологічна група “Рейтинг” 19 – 28 лютого 2011 р. Найбільше охочих розпочати власну справу серед молодих людей із вищою освітою: серед молоді віком 16 – 25 років понад половину хотіли би займатись підприємництвом, натомість серед категорії 56 років і старших 90% – не хотіли б. Цікавим є гендерний підхід до бажання провадити власний бізнес: серед чоловіків на третину більше охочих до власної справи, ніж серед жінок. Попри нарікання на низький рівень